

O ADAMITECH A JEJICH VYHUBENÍ

III

Potom téhož roku, když přemnoží, od tábořského kněze Martina svedeni, zle smýšleli o svátosti oltární a upadli do kacířství některých pikartů, o nichž se stala zmínka výše, někteří lidé obojího pohlaví, bratří a sestry, byvše vyhnáni ze společného bydlení bratří na Táboře, začali obývati ostrov ležící mezi Vese/lim a Jindřichovým Hradcem¹. A když způsobili sousedním krajům přemnoho škod, vzali na sebe přirozenost hovadskou, a jsouce svedeni od jednoho sedláka, který se nazýval Mojžíšem, upadli z vnuknutí ďábla, jejich otce, nadto do bludů a kacířství předtím nikdy neslýchaných, jak bude zřejmě patrné z níže psaných článků, které po jejich usmrcení poslal napsány Pražanům Žižka, slepý tábořský hejtman. A ty byly v českém jazyce složeny takto:

„Najprvé, že jsú svedeni knězem Martínkem Loquis o přijímaní těla a krve pána Ježíše, chléb obecní nazývajíc tělem Božím i každú krmí. Kněh ižádných nemají, aniž jich tbají, neb zákon Boží v srdci psaný mají, tak oni dějí. Páteř² když pějí, tehda takto říekají: Otče náš, jenž jsi v nás, osvět nás, buď vuole tvá, chléb náš daj nám všem etc.

Item viery³ neříekají, neb naši vieru za blud mají.

Item svátkuov ižádných netbají, než den jako den mají a sedmý den sedmým věkem vykládají.

Item postuov ižádných nemají, vše napořád, což mají, vždycky žerú.

Item nebe nad sebou střechú nazývají, a že Boha v nebi a čertóv v pekle nenie, jedno v lidech zlých a Buoh v dobrých, to pravie.

Item cierkev svatú již opravenú jsú svědčili a zde se věčně živu býti věřili i za to měli.

Item Petra⁴ Ježíšem, synem Božím, a Mikuláše⁵ Mojžíšem jsú jme/ novali a za zprávu všeho světa měli.

Item Pána Ježíše Krista bratrem svým jsú nazývali, ale nedověřilým, protože jest umřel, a pravie, že Duch svatý nikdy neumře a z Ducha svatého má býti syn Boží.

Item zákon svoj jsú na rufiánství zakládali, že Čtenie jest:⁶ „rufiáni a nevěstky předejdú vás do nebeského královstvie“. A protož jsú ižádného, ktož by rufiánem nebo kurvú nebyla, v svoj zákon přijieti nechtěli, né i děvčička najmenší, kteréž jsú k sobě přijali, musila porušena býti a s nimi smilniti. A zákon svoj takto jsú vedli: všichni, mužie i ženy, svlekúce se nazí okolo ohně tancovali a k tanci pieseň prikázanie Desatera Božieho jsú zpievali, potom u ohně

stojiece jeden na druha hleděli a, měl-li který muž rúšce,⁷ ženy jemu ztrhaly a říkúce: „Vypusť vězně a daj mi ducha svého a přijmi ducha mého!“, každý s lec/ kterús a každá s leckterýmš jsú hřešiti běželi. Ale prvě se v sodomských žádos/ tech zaněcovali neb zapalovali, láskú a vuolí Boží skutek ten nazývajíc, ďábla jsú páchali a potom se v řece kúpali. Ale po času již jsú se Mojžíšem otdávali a vždy jsú se jeden druhého v tom skutku nestyděli, neb jsú spolu všichni v jedné búde léhali.

Item pravili jsú, že oni hroby svatých otvierají.

Item čas sedmého anjela báně vylitie v Zjevení svatého Jana⁸ pravie, že bude krev po všie zemi až do uzd koňských, kosu na vešken svět již poslanú pravili a se anjely Božími nazývali ku pomstě poslanými všeho světa a k vy/ mietání z královstvie Božieho všech pohoršení; ižádnému neotpúštěli, než vše napořád, muže, ženy i dietky, jsú mordovali, vsi, města i lidi jsú pálili v noci, pravie, že Písmo dí: „o puolnoci pokřik se stal“⁹ etc.

Item v noci mordy a ve dne smilstvo sú páchali. Item boj svoj a mordy své svaté nazývali, ale pro zákon Boží boj za prokletý jsú měli.

Item knězie naše ďábly vtělenými jsú nazývali, a proto jsú kněze Jana¹⁰ mezi sebou zabili.

Item přijímanie těla Božieho chlebnicí nazývali a říekali.

Item jedna žena mezi jinými Marijį se nazývala, a noc s jedním pře/ leževši, hlavu svú za to dala, neb jsú ji sami stěli.

Item o Zdeni¹¹ pravili, že některé z nich k vieře pravé tiehla, kteráž na Přiběnicích s jinými upálena.

Item Zigmunda z Řepan tovaryšem věrným pravie, jedno kromě manželstvie.

Item pravili svým věrným, že když na ně nepřátelé potáhnú, že vši/ chni oslnú a jim nic nebudú moci učiniti, když právě v svém otcí stanú.

Item zimy ani horka se nebáli, než nazí po světě těkati se nadáli jako Adam s Evú v ráji. A to sú všecko v hrdlo selhali, a protož jsú hanebnú smrt ten úterý po sv. Lukáši vzali anno domini MCCCCXXI.“¹²

Když svrchuřečené osoby prováděly bez jakékoli překážky uvedené bludy a kacířstva, jak bylo pověděno, přihodilo se, že jeden rakouský pán, zvaný Krajíř, oblehl s měšťany z Budějovic, jinak Budweis, hrad Lomnici, kterého bratr Žižka dobyl a který osadil svými lidmi. A když se ta zpráva dostala k bratru Žiž/ kovi, hned spěšně vytáhl, ačkoli byl na obě oči slepý, přibrav své pomocníky, z Čáslavského kraje, kde tehdy byl, k hradu Lomnici svým lidem na pomoc.